

บทที่ 2 การปฏิวัติรัสเซีย

การปฏิวัติรัสเซียที่เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1917 นั้น เป็นเหตุการณ์ที่สำคัญในประวัติศาสตร์ การปฏิวัติครั้งนี้ได้เปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศรัสเซียมาเป็นระบบออบคอมมิวนิสต์ และเป็นเหตุที่ทำให้ประเทศอื่นทำการปฏิวัติขึ้นมาบ้าง

สภาพก่อนการปฏิวัติ

การปฏิวัติครั้งนี้มีเหตุสืบเนื่องมาจากการปฏิวัติใน ค.ศ. 1905 และข้อบกพร่องทางการเมือง และเศรษฐกิจในอดีตที่ผ่านมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าชาร์ลส์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 (ค.ศ. 1801 - 1825) เรื่อยมา กล่าวคือประเทศรัสเซียเป็นประเทศที่ล้าหลังทางด้านการเกษตร การอุดتاหกรรม ที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ ของกษัตริย์ ชนชั้นที่มีอำนาจมาก และของวัด ชนชั้นกลางไม่มีอำนาจทางการเมืองแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังมีพอกทาสติดที่ดินอีกด้วย

ทางด้านการปกครอง รัสเซียเป็นประเทศที่มีการปกครองระบอบเผด็จการ พระเจ้าชาร์ลส์ใช้อำนาจเด็ดขาดมากที่สุดในยุโรป ใช้อภิสิทธิ์ในการออกกฎหมาย ขาดประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ ข้าราชการส่วนใหญ่ทำการคอร์รัปชันกันเสมอ

ประชาชนมีความแตกต่างกันมากในสังคม พวกรัฐกรและชาวนาไม่ได้รับการศึกษา มีความเป็นอยู่ที่ยากจนซึ่งแตกต่างจากพวกรุ่นนางมาก ชนชั้นกลางมีความคิดที่จะพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการปกครอง นายทหารหนุ่ม ๆ ได้รับความคิดใหม่ ๆ นี้จากฝรั่งเศส และได้เตรียมการที่จะล้มการปกครองตามระบบสมบูรณ์แบบสิทธิราชย์ แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ

พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 1 (ค.ศ. 1825 - 1855) ปกครองอย่างเข้มงวดและรัดกุมขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ไม่สามารถต่อต้านความคิดการวิพากษ์วิจารณ์ และการชุมนุมของพวกรักเรียนและนักปรัชญาได้ เศรษฐกิจของรัสเซียตกต่ำลงเนื่องจากรัสเซียเข้าร่วมทำสงครามไครเมีย¹ (ค.ศ. 1854 - 1856) พยายามปรับปรุงการปกครอง การทหาร และเศรษฐกิจให้ดีขึ้น เนื่องจากได้รับความเสียหายมากจาก

¹ สงครามครั้งนี้เกิดขึ้นในคาบสมุทรไครเมีย เป็นสงครามระหว่างรัสเซียฝ่ายหนึ่ง อังกฤษและฝรั่งเศส อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งพยายามขัดขวางอิทธิพลของรัสเซียในเตอร์กี ยุติลงด้วยสนธิสัญญาปารีส เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1856

สังคมไร้คริเมีย พระองค์เป็นบุคคลที่มีความสามารถกว่าพระราชนิพัฒนาในด้านการปกครอง พระองค์พยายามปกคลุมประเทศที่ไม่เข้มงวดนัก เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีภาพ รับวัฒนธรรมของต่างชาติและให้เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์มากขึ้นกว่าเดิม การเปิดโอกาสแก่หนังสือพิมพ์ และนักศึกษานี้ทำให้พวกปัญญาชนต้องการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ มากขึ้นและไม่พอใจการปฏิรูปของพระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 ถึงแม้ว่าพระองค์จะปฏิรูปการปกครองทั้งในเมืองและในชนบท เช่นการค้าลเลียนแบบฝรั่งเศส นำระบบลูกขุนมาพิจารณาคดีเพื่อความยุติธรรมตามแบบยุโรป ตะวันตกจัดตั้งสภามาซิสโวส (Zemstvos) เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ การเก็บภาษี การสร้าง-โรงเรียน โรงพยาบาล แต่ไม่มีสิทธิในการบริหารมากนัก ผู้แทนส่วนใหญ่ได้รับเลือกจากพวกรุนแรง พ่อค้า มีชานาเป็นส่วนน้อย เสรีภาพทางการเมืองล้าหลังประเทศตะวันตก พระเจ้าชาร์ยังใช้อำนาจการปกครองตามระบบอุดมสังคม

การเลิกยาสและการปฏิริทางการเกษตร

ใน ค.ศ. 1861 พระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 ทรงเลิกยาสและการปฏิริทางการเกษตร การเลิกยาสได้เริ่มใน ค.ศ. 1858 เป็นการเลิกยาสในราชสำนัก และใน ค.ศ. 1861 เลิกยาสอื่น ๆ รวมทั้งยาสติดที่ดิน ชาวนามีสิทธิเป็นเจ้าของที่ดินที่ตนทำการเพาะปลูก แต่จะต้องจ่ายค่าที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดินเป็นเวลา 49 ปี² โดยรัฐบาลเป็นผู้จ่ายแทนในรูปของพันธบัตรคิดดอกเบี้ย 5 เปอร์เซ็นต์ ให้แก่ชุมชนเจ้าของที่ดิน แต่ชาวนาซึ่งต้องผูกพันกับคอมมูนซึ่งเป็นผู้แบ่งที่ดินให้แก่ชาวนา และพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ของชาวนาเกี่ยวกับการเพาะปลูกและการเสียภาษี หลังจากที่มีการเลิกยาสแล้ว ก็มีการแลกเปลี่ยนสินค้าโดยใช้เงินตรา ชาวนาส่วนใหญ่ไม่พอใจที่ต้องผูกพันกับคอมมูน ประชากาที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นชาวนาที่ยากจน บางครั้งมีโรคระบาดรุนแรง ที่ดินขาดประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอ กับการเลี้ยงชีพ เศรษฐกิจตกต่ำ

การปฏิรูปนี้ไม่ได้ทำให้มีผลดีขึ้นแต่อย่างใด พวกรุนแรงเรียกว่าองค์ตอบแทนที่ดินที่ถูกยึดไป เพิ่มขึ้นอีก พวกรุนแรงไม่เต็มใจที่จะจ่ายค่าที่ดินที่ตนได้รับส่วนแบ่ง เพราะมีความรู้สึกว่าแต่เดิม ก็เคยทำการเพาะปลูกในที่ดินนี้อยู่แล้ว

การอุดสาหกรรม

พระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 พัฒนาการอุดสาหกรรมโดยการอุดหนุนเงิน ใช้วิชาการทางเทคนิค และสนับสนุนต่างชาติให้มามลงทุนการอุดสาหกรรม ทำการชลประทาน สร้างทางรถไฟ

²Bonifacio A, Michand, J: Histoire, L' Epque Contemporaine 1789-1970, Hachette, Paris, 1971, p.214

ปฏิรูปการธนาคาร แต่การปฏิรูปไม่ได้ผลเนื่องจากกรรมการได้ค่าแรงงานต่ำ มีความเป็นอยู่ไม่สุก สุขลักษณะ ได้รับการกดขี่จากนายจ้าง พวกรัฐบาลพากันนัดหยุดงานและก่อการจลาจลเรื่อyma เศรษฐกิจตกต่ำ การอุตสาหกรรมจึงหยุดชะงักไป

เมื่อรัสโซ่ไม่สามารถพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ได้ พวกรปัญญาชนจึงพากันต่อต้าน และจัดตั้ง เป็นขบวนการต่าง ๆ เช่น ขบวนการประชาธิคิยม (Populism) พรรครปภิรัติสังคมนิยม กลุ่มเสรีนิยม พรรคราเดท (Cadet) พรรครสังคมประชาธิปไตย พรรครมาრ์กซิสม์ (Marxism) เป็นต้น พวกรปัญญาชนเหล่านี้ต้องการช่วยเหลือชาวนาให้มีฐานะดีขึ้น ให้ชาวนามีที่ดิน เรียกร้องการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย และชักชวนให้ชาวนา ก่อการจลาจลต่อต้านรัสโซ่บาลเรื่อyma และใน ค.ศ. 1881 พวกรุ่นรุนแรงได้ลองปลุกประจานม์พระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 เป็นผลสำเร็จ

พระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 3 (ค.ศ. 1881 - 1894) ทรงใช้อำนาจเด็ดขาดในการบริหาร ประเทศ ควบคุมหนังสือพิมพ์ ใช้สำรวจลับปราบปรามผู้ก่อการจลาจลอย่างจริงจัง ควบคุมการศึกษา ส่งเสริมโรงเรียนสอนศาสนา พวกรุ่นรุนแรงมีอำนาจทางการเมืองมากขึ้น

พระเจ้าชาร์นิโคลัสที่ 2 (ค.ศ. 1894 - 1917) พระองค์ทรงเป็นราชโโรมของพระเจ้าชาร์ อเล็กซานเดอร์ที่ 3 พระมเหสีของพระองค์คือเจ้าหญิงอเล็กซานเดรา (Alexandra) พระราช妃 ตา ของแกรนด์ดุกแห่งเซล และเป็นพระราชันดิตาของพระนางเจ้าวิคตอเรียแห่งอังกฤษ ประสูตรใน เมอร์มัน แต่ประทับในประเทศอังกฤษ³ หลังจากที่อภิเชกสมรสกับพระเจ้าชาร์แล้ว มีพระราช妃 ดา 4 พระองค์ และพระโรมองค์เล็กษทายาท เป็นโรคโลหิตเป็นพิษตั้งแต่ประสูติ ผู้ที่สามารถรักษา พยาบาลโรคนี้ได้คือ นักบำบัดชื่อเกรгорี รัสบูติน (Gregory Rasputin²) แต่ผู้เดียว พระเจ้าชาร์ทรง อ่อนแอกและอำนาจในการบริหารประเทศลดน้อยลงไป อำนาจการเมืองและการปกครองตกเป็น ของพระราช妃อเล็กซานเดรา รัสบูติน และรัฐมนตรีบางคน พระองค์ไม่มีความสามารถในการปกครอง บ้านเมืองระสำราษัย พวกรหุนแรงพากันต่อต้านการปกครองและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ มาขึ้น จำนวนประชากรที่ทวีขึ้นอย่างรวดเร็วสร้างปัญหาทางเศรษฐกิจมากขึ้น รายได้ไม่เพียงพอ ในการครองชีพ พวกรหุนแรงและคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมเรียกร้องค่าแรงงานจากนายจ้าง และ พากันนัดหยุดงาน ในเมืองใหญ่ ๆ เช่นมอสโคร์ เซนต์ ปีเตอร์สเบิร์ก และยูเครน เป็นต้น ประชาชน บางกลุ่มทำการโழณาปลูกปืน พวกรโซเชียลลิสต์เผยแพร่ความคิดเห็นของตนในหมู่ชาวนาและกรรมกร และสนับสนุนให้มีการนัดหยุดงานและเดินขบวนเรียกร้องประชาธิปไตย

³Langer; Western Civilization: The Expansion of Empire to Europe in the Modern World, Harper & Row, Publishers, New York, 1975, p.309

การปฏิวัติใน ก.ศ. 1905

ก่อนที่จะมีการปฏิวัติใน ก.ศ. 1905 นั้น รุสเซียทำสังคมรักบัญปุ่นใน ก.ศ. 1904 - 1905 รุสเซียประสบความพ่ายแพ้ ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำลงมากขึ้นกว่าเดิม และในระยะนั้นเองพากกรรมกร พากันนัดหยุดงานและเดินขบวน ผู้ที่มีบทบาทสำคัญคือนักบัวชื่อ ก้าปอน (Gapon)⁴ แห่งกรุงเต็นต์ ปีเตอร์สเบอร์ก เป็นผู้ที่ส่งเสริมเศรษฐกิจ จัดตั้งสมาคมอุตสาหกรรมเพื่อช่วยเหลือความเป็นอยู่ ของกรรมกรให้ดีขึ้น นักบัวชาก้าปอนนำผู้ชุมชนประมาณ 2 แสนคนเดินขบวนไปยังพระราชวังของ พระเจ้า沙ร์นิโคลัสที่ 2 เมื่อวันที่ 9 มกราคม ก.ศ. 1905⁵ เพื่อถวายภารกิจต่อพระเจ้า沙ร์นิโคลัส ให้ช่วยปลดเบลื้องความทุกข์ของประชาชน แต่ทหารของพระเจ้า沙ร์นิโคลัสได้ยิงประชาชนบาดเจ็บหลายร้อยคน เป็นเหตุให้ประชาชนทวีความโกรธแค้น ยังคงเดินขบวนและนัดหยุดงานต่อไปในกรุงมอสโคว์และเต็นต์ ปีเตอร์สเบอร์ก

ผลของการเดินขบวนครั้งนี้พระเจ้า沙ร์นิโคลัสทรงแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ เมื่อเดือนตุลาคม 1905 ว่า พระองค์ยอมพระราชทานรัฐธรรมนูญและเสรีภาพตามที่ประชาชนเรียกร้อง จัดตั้งสภาдумา (Duma) ใน ก.ศ. 1906 ให้สิทธิในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การชุมนุม แต่สภานิติบัญญัติไม่มีอำนาจ ไม่ได้เป็นตัวแทนที่แท้จริงของประชาชน เนื่องจากรัฐบาลจำกัดขอบเขตของสภานิติบัญญัติไม่ให้เสรีภาพอย่างแท้จริง การปกครองยังคงเหมือนเดิม เป็นเหตุให้พากกรรมกรและประชาชนส่วนใหญ่ทำการเดินขบวนและนัดหยุดงานรุนแรงขึ้นเรื่อยมา จนกระทั่งใน ก.ศ. 1914 รุสเซียเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 1 การจลาจลจึงหยุดชะงักลงชั่วระยะเวลาหนึ่ง

การที่รุสเซียเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 1 นี้ เศรษฐกิจของประเทศทรุดหนักลงไปอีก ชوانาญุกเกณฑ์เป็นทหาร ชوانาส่วนใหญ่ไม่มีความสามารถในการรับ จึงสัมภัยไปเป็นจำนวนมาก ผลิตผลทางเกษตรกรรมตกต่ำลง การอุตสาหกรรมหยุดชะงัก เนื่องจากขาดแรงงาน สร้างและเด็ก ต้องรับภาระในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม กรรมกรยากจน ความเป็นอยู่ไม่ถูกสุขลักษณะ สังคมเสื่อม การเมืองไม่มีมั่นคง ทหารเปื่องหน่ายในการสังคม และพากันนัดหยุดงาน ประชาชนร่วมมือกับทหารทำการประท้วงรัฐบาลในเดือนกุมภาพันธ์ ก.ศ. 1917

⁴ เป็นชานนาจากไชบีเรีย

⁵ ตรงกับวันที่ 22 มกราคม ตามปฏิทินของรุสเซียในเวลานั้น วันนี้ได้ซื้อว่าวันอาชญากรรมเลือด (Bloody Sunday)

ความเป็นมาของพรรคสังคมนิยมในประเทศรัสเซีย

กลาโงคริสตศวรรษที่ 19 ประเทศรัสเซียได้รับอิทธิพลจากลัทธิสังคมนิยม (Socialism) ของคาร์ล มาร์กซ (Karl Marx) ระบบสังคมนิยมนี้ได้รับการปรับปรุงให้เข้ากับภาวะแวดล้อมในประเทศ ในระยะแรกได้นำมาทดลองใช้กับชาวนา มีการสร้างคอมมูนเป็นพื้นฐานการปกครองชาวนา ลัทธิสังคมนิยมแพร่หลายมากในหมู่ชาวบ้านชีวิตรุ่มใหม่ชน (populist) เป็นผู้เผยแพร่ เพื่อให้รัสเซียพ้นจากการบานปลายทุนและหันมานิยมลัทธิสังคมนิยม

องค์การสังคมนิยมของค์การแรกในรัสเซียคือ องค์การที่ดินและเสรีภาพ ตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1877 แต่ในระยะต่อมาสมาชิกมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป บาง派ที่นิยมการโฉะนาปลูกป่าน บาง派ที่สนับสนุนการมาตกรรม “ได้แก่พวกเจตนารวมตนปวงชน (People's Will) เป็นพวกที่ทำการลอบปลงพระชนม์พระเจ้า沙ร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 ได้เป็นผลสำเร็จ

พวกบัญญัชานได้รับอิทธิพลจากนักเขียน นักหนังสือพิมพ์ที่มีผลงานเผยแพร่สนับสนุนให้เกิดความคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม เกิดขวนการชาตินิยมและแบ่งเป็นกลุ่มต่างๆ “ได้แก่ กลุ่มเสรีนิยม เป็นพวกที่ทำการต่อต้านรัฐบาลอย่างเปิดเผย ต้องการเสรีภาพ ทางการเมือง นอกจานี้ยังมีกลุ่มสังคมนิยม กลุ่มปฏิรัติสังคม กลุ่มสังคมประชาธิปไตย เป็นต้น

บุคคลสำคัญในกลุ่มสังคมประชาธิปไตย คือเพลกากานอฟ (Plekhanov) มีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1857 - 1918 มีความสนใจการเมืองนานา เขาไม่นิยมทำการรุนแรง เพราะอาจจะไม่ได้รับความสนับสนุนจากประชาชนนัก เมื่อรัฐบาลทำการปราบปรามพวกที่หัวรุนแรง เขาต้องหนีออกจากประเทศ และใน ค.ศ. 1881 ได้จัดตั้งองค์การปลดปล่อยกรรมกร (The Marxist Liberation Labour) ในเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เขายังมีความเห็นว่าการเปลี่ยนชั้นตอนจากระบบสังคม ศักดินามาสู่สังคมนิยมนั้นต้องมีการปฏิรัติและผู้ที่จะทำการปฏิรัติคือพวกกรรมกร

เลนิน มีชื่อว่า Vladimir Ilytch Ulianov มีชีวิตระหว่าง ค.ศ. 1870-1924 เป็นคนชั้นกลาง เกิดที่เมืองซิมเบอร์กในแคว้นวอลก้า เป็นผู้ที่สนใจการเมือง เลื่อมใสในลัทธิสังคมนิยมของคาร์ล มาร์กซ เขายังเรียนวิชากฎหมายจากมหาวิทยาลัยคาซาน (Kazan) เขายังเป็นผู้ที่เรียนดีและเป็นนักกฎหมาย เขายังได้โฆษณาลัทธิสังคมนิยมที่เมืองเซนต์ ปีเตอร์สเบอร์ก เขายังมีความคิดเห็นสอนคล่องกับเพลกากานอฟ และมาร์ตอฟ (Martov) เขายังได้จัดตั้ง “สหภาพเพื่อปลดปล่อยชนชั้นแรงงาน” (The Union for the Liberation of the Working Class) เขายังพยายามเผยแพร่ลัทธิ Marxism ในหมู่กรรมกร ต่อมา เขายังจับไปคุกขังและเนรเทศไปอยู่ไซบีเรีย 3 ปี ใช้เวลาว่างแต่งหนังสือเกี่ยวกับนายทุนรัสเซียมีชื่อว่า “การพัฒนาลัทธิทุนนิยมในรัสเซีย” (Development of the Capitalism in Russia) และหลบหนีไปอยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ในระหว่าง ค.ศ. 1900 - 1917

ในระหว่างที่อยู่ในสวิสเซอร์แลนด์ เลนินได้จัดพิมพ์หนังสือพิมพ์ชื่ออิสครา (Iskra - Spark) โดยได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ เลนินทำหน้าที่ควบคุมสายลับและเผยแพร่ลัทธิ สังคมนิยมซึ่งเขาได้วางหลักและวิธีการปฏิวัติไว้ในหนังสือพิมพ์ของเข้า เข้าใช้เวลาที่อยู่ในประเทศสวิสเซอร์แลนด์เขียนหนังสือและจัดตั้งพรรคการเมืองของตนขึ้น

ใน ค.ศ. 1903 ได้มีการประชุมพรรคร เป็นครั้งที่ 2 ที่กรุงบาร์สเซล ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับโครงการและนโยบายของพรรคร เลนินต้องการให้พรรครมีบทบาทเป็นผู้นำของชนชั้นกรรมชีพ สมาชิก จะต้องเคร่งครัดสนใจต่อคุณภาพมากกว่าปริมาณ เลนินได้วางรากฐานและมีโครงการสนับสนุนให้มีการปฏิวัติ ชนชั้นกรรมชีพจะต้องร่วมมือกับชาวนา แต่มาრ์ตอฟ (Martov) สนใจปัญหาของกรรมกร และนายทุนเป็นสำคัญ เขายังคงการให้รับสมาชิกได้ทั่วไปโดยไม่มีเงื่อนไข เมื่อมีการลงคะแนนเสียงมติ ในที่ประชุม เลนินได้รับเสียงสนับสนุนมาก จึงเรียกพวกที่สนับสนุนเขาว่าพวก Bolshevik (Bolshevik) หมายถึงเสียงข้างมาก และเรียกพวกของมาრ์ตอฟว่า Menshevik (Menshevik) พวก Bolshevik ต้องการให้มีการปฏิวัติอย่างรุนแรงเพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง แต่พวก Menchik ต้องการให้เปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยโดยอาศัยชนชั้นกลาง

ในระยะนี้เองเลนินก็ถอนตัวออกจากงานการหนังสือพิมพ์อิสครานี้องจากไม่พอใจเพื่อไปร่วมงาน หนังสือพิมพ์อิสคราจึงกล้ายกไป และเข้าหันไปเริ่มงานพิมพ์ของเขากองคือ วีเพียร์ (Vpered) ต่อมากลายเป็นหนังสือพิมพ์ פרาวด้า (Pravda) เลนินได้ตั้งสำนักงานคณะกรรมการชุดใหม่เพื่อประสานงานกับสมาชิกที่ยังคงสนับสนุนเขากลับไปประสานงานกับพรรครวบรวมของตนเริ่มสร้างพรรครสัมคมประชาธิปไตย

ใน ค.ศ. 1906 ได้มีการประชุมพรรครที่กรุงสตอกโอลิม พากเมนเชวิค มีอิทธิพลมากและมีสมาชิกมาก เลนินจึงพยายามในการประชุม ใน ค.ศ. 1912 เลนินมีพรรครวบรวมน้อย เขายังได้จัดให้มีการประชุมพรรครของตนที่ปริวัต มีผู้เข้าประชุม 20 คนซึ่งสนับสนุนเลนินเป็นอย่างดี การประชุมครั้งนี้ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่สมาชิกเนื่องจาก ทรอทสกี และเพลกานอฟ ไม่พอใจการประชุม เลนินเหลือแต่พรรครวบรวมที่ให้การสนับสนุนเขายังจริงจังเท่านั้น เลนินพยายามเยี่ยงบหความต่อต้าน สองครามที่จะเกิดขึ้น เขายังได้ตั้งคณะกรรมการกลางประจำด้วยเลนิน (Lenin) ซีโนเวียฟ (Zinoviev,) คาเมเนฟ (Kamenev), สตาลิน (Stalin) สมาชิกเหล่านี้พยายามประสานรอยร้าวระหว่างพวกเมนเชวิค กับ Bolshevik แต่ไม่ได้ผล เมื่อสังคมโอลกครั้งที่ 1 เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1914 นั้น พากสังคมเริ่มหาโอกาสที่จะทำลายลัทธิทุนนิยม พยายามก่อการจลาจลขึ้นในประเทศ พาก Bolshevik อ่อนกำลังลง

แต่กรอทสกี้จึงสนับสนุนพวกเมนเชวิค ได้กลับเข้ามายึดเป็นพวกเลนิน และเข้าเดินทางไปอยู่ในสหราชอาณาจักร อเมริกา เลนินอยู่ในซูริก (Zurich) ในระหว่างสมการนั้น ฝ่ายเยอรมันต้องการให้รัสเซียถอนตนออกจากสมการนั้น เยอรมันจึงหาทางสนับสนุนเลนินให้ทำการปฏิวัติเพื่อเข้ายึดอำนาจจากการปกครองและเจ้าของบศึกถอนตนจากสมการนั้น เลนินได้รับการสนับสนุนจากเยอรมันนีเดินทางไปสวีเดน และเดินทางต่อไปรัสเซียเพื่อเตรียมการปฏิวัติ

การปฏิวัติใน ค.ศ. 1917

การปฏิวัติใน ค.ศ. 1917 นี้เกิดขึ้น 2 ครั้งด้วยกัน คือการปฏิวัติในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1917 เป็นการปฏิวัติของชนชั้นกลาง และการปฏิวัติเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 1917 (25 พฤษภาคม ตามปฏิทินเก่าของรัสเซีย) เป็นการปฏิวัติของชนชั้นกรรมมาชีพ ทำให้พวกบลลเชวิคหรือคอมมิวนิสต์รัสเซียได้อำน้ำจ

สาเหตุของการปฏิวัติ

สาเหตุของการปฏิวัติใน ค.ศ. 1917 อาจสรุปได้ดังนี้

1. การปกครอง

พระเจ้า zar นิโคลัสทรงอ่อนแ้อยในการบริหารประเทศ นักบวชรัสปุตินและพระราชนีอเล็กซานдра เป็นผู้มีอำนาจในการปกครอง พระเจ้า zar ทรงตั้งรัฐสภาดูมาเพื่อการปกครองตามระบบประชาธิปไตย แต่ในทางปฏิบัติพระองค์ยังคงใช้อำนาจเด็ดขาดเมื่อเดินทาง ทำให้ประชาชนไม่พอใจและพากันนัดหยุดงานและเดินขบวนประท้วงครั้ง

2.. เศรษฐกิจ

เนื่องจากเศรษฐกิจของรัสเซียตกต่ำเรื่อยมา และในการทำงานกับญี่ปุ่น ใน ค.ศ. 1904 - 1905 เศรษฐกิจยิ่งตกต่ำลง รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขได้ และในระหว่างสมการโลกครั้งที่ 1 เศรษฐกิจยิ่งทรุดลงไปอีก ขาดคนทำงานด้านการเกษตรและการอุตสาหกรรม

ประชาชนส่วนใหญ่ยากจนและได้รับอิทธิพลจากลัทธิสังคมนิยม จึงตื่นตัวทำการปฏิวัติขึ้น นอกจากนี้ยังมีการคอร์บชั่นในวงการรัฐบาล ชนชั้นกรรมมาชีพมีความเชื่อว่าการปฏิวัติของพระองค์สังคมนิยมจะช่วยให้พวกคนมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น

การปฏิวัติในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1917 (23 กุมภาพันธ์ ตามปฏิทินเก่าของรัสเซีย ตรงกับวันที่ 8 มีนาคม ตามปฏิทินใหม่)

ในระหว่างที่สมการโลกครั้งที่ 1 กำลังดำเนินไปนั้น เศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศตกต่ำลง ในต้นปี 1917 ประชาชนเดินขบวนและนัดหยุดงานเนื่องจากขาดแคลนอาหาร ไม่พอใจในวงการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม การเดินขบวนเกิดขึ้นทั่วไปโดยเฉพาะในกรุงเซนต์ ปีเตอร์ส

เบอร์ก⁶ การเดินขบวนครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากกองทหารที่พระเจ้าชาร์ส์ที่๔ไปปราบ พวากเดิน ขบวนเหล่านี้เรียกร้องเสรีภาพและขบวนปั่ง รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์เหล่านี้ได้ จึงสั่งปิด ประชุมสภาดูมานกว่าเหตุการณ์จะเรียบร้อย สมาชิกสภาดูมานจึงจัดประชุมอย่างไม่เป็นทางการ เสนอให้พระเจ้าชาร์ปรับปรุงการปกครอง แต่ไม่ได้ผล สมาชิกสภาดูมานจึงจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่เป็น รัฐบาลชั่วคราวเมื่อวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 1917 มีเจ้าชายลอฟ (Lvov) เป็นหัวหน้ารัฐบาลและ บังคมทูลพระเจ้าชาร์ให้สละราชสมบัติให้กับพระอนุชาคือ แกรนด์ดูก ไมเคิล (Grand Duke Michael) แต่ไม่ได้ผล คณะปฏิวัติจึงควบคุมพระญาติของพระเจ้าชาร์เนรเทศไปอยู่ในต่างประเทศ เป็น อันว่าราชวงศ์โรمانอฟปกครองประเทศมาประมาณ 300 ปีเชยก็หมดอำนาจ รัฐบาลของเจ้ายลอฟ ได้ปรับปรุงประเทศในด้านต่าง ๆ เช่นให้เสรีภาพในการพูด การเขียนและการเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร เป็นต้น คณะรัฐมนตรีส่วนใหญ่เป็นพวากชนชั้นกลางและอนุรักษ์นิยม ประเทศต่าง ๆ ยอมรับรัฐบาลชั่วคราวของรัสเซีย รัฐบาลปรับปรุงประเทศด้านต่าง ๆ รวมทั้งการนิรโทษกรรม ทางการเมือง มีสภาร่างรัฐธรรมนูญสัญญาว่าจะปฏิรูปการเกษตรกรรมและการอุตสาหกรรม

ในขณะที่รัสเซียมีรัฐบาลชั่วคราวนี้ กลุ่มฝ่ายซ้ายได้ก่อตั้งโซเวียตของพวากกรรมแห่งกรุง ปีโตรกราด⁷ (The Petrograd Soviet of Workers) ทำหน้าที่เป็นรัฐบาล เช่น ออกพระราชบัญญัติ จัดตั้งคณะกรรมการบริหาร ตั้งนั้นในกรุงเซนต์ ปีเตอร์สเบอร์ก จึงมีรัฐบาล 2 ฝ่าย คือ รัฐบาล ชั่วคราวของเจ้ายลอฟ และรัฐบาลโซเวียต ต่างกันแข่งขันอำนาจในการปกครองประเทศ สมาชิก ของโซเวียตคือพวากเมเนเชวิค ต้องการให้มีสภาร่างชั้นกลางเพื่อนำไปสู่การปฏิวัติสังคม กลุ่ม โซเวียตมีอำนาจมากและตั้งกลุ่มโซเวียตในเมืองต่าง ๆ ปลูกปั่นพวกรรมและชาวนาให้เห็นว่า โครงการของรัฐบาลชั่วคราวไม่ได้ผล พวกรรมและชาวนาจึงก่อการเดินขบวนเรียกร้องเสรีภาพ มากขึ้น

ความร่วมมือของพวกนอตเซวิค

เมื่อมีการปฏิวัติในเดือนมีนาคม 1917 นั้น พวกบลเชวิคต่างก็เดินทางกลับมายังกรุงเซนต์ ปีเตอร์สเบอร์ก ตามเนฟและสถาลินเดินทางมาจากไซบีเรีย เลนินเดินทางมาจากซูริก และกรอฟสกี เดินทางมาจากสวีเดน เลนินเสนอโครงการของเข้า สัญญาว่าจะให้ที่ดินแก่ชาวนาและเรียกร้อง ให้ยุติสังคม ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1917 เข้าได้แกลงนโยบายของเข้าในที่ประชุมพรรคสังคมนิยม เข้าปีเตอร์สเบอร์กไม่ยอมให้มีรัฐบาลชั่วคราว 2 รัฐบาล เข้าต้องการให้อำนาจทั้งหมดเป็นของโซเวียต และ จัดตั้งสาธารณรัฐโซเวียตแห่งกรรมกรและชาวนา รัฐเข้าควบคุมเศรษฐกิจ ควบคุมการผลิตและ

⁶เปลี่ยนชื่อเป็น ปีโตรกราด (Petrograd) ในค.ศ. 1914 และเปลี่ยนเป็น เลนินกราด (Leningrad) ใน ค.ศ. 1924

จัดตั้งองค์การคอมมิวนิสต์สากล ใน การประชุมครั้งนี้มีผู้ที่สนับสนุนเขาน้อยมาก ต่อมาได้เปิดการประชุมใหม่ ในที่สุดก็มีผู้สนับสนุนหลักการของเขา

พวกเมเนเชวิคไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของเลนินที่ให้อำนาจหั้งหมัดแก่โซเวียต มีผู้เสนอให้รัฐบาลทั้ง 2 รวมกันเป็นรัฐบาลผสม แต่เลนินและทรอทสกี้ไม่เห็นด้วย จึงต้องเปิดประชุมกันใหม่ เพื่อพิจารณาปัญหานี้ เลนินได้แกล้งว่าให้พระบออลเซวิคเพียงพระเดียวเข้ารับผิดชอบในการจัดตั้งรัฐบาล แต่ที่ประชุมลงมติให้จัดตั้งรัฐบาลผสมขึ้น

ในเดือนกรกฎาคม พวากชานาและกรรมกรก่อการจลาจลวุ่นวาย นัดหยุดงานและเดินขบวนต่อต้านรัฐบาล โดยได้รับความสนับสนุนจากกลุ่มโซเวียต รัฐบาลจึงประกาศจับเลนินและสมาชิกพระบออลเซวิค เลนินหลบหนีไปได้ ต่อมารัฐบาลของเจ้าชายลอฟลาออกเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม จึงได้มีการจัดตั้งรัฐบาลผสมชุดใหม่ มีเคนเรนสกี้ (Kerensky) เป็นนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกลาโหม

รัฐบาลผสมของเคนเรนสกี้

เคนเรนสกี้เป็นพวากสังคมนิยม เคยเป็นสมาชิกในสภารูมา เป็นรองประธานโซเวียตแห่งกรุงเซนต์ ปีเตอร์สเบอร์ก และเป็นรัฐมนตรีติดารมณ์ในรัฐบาลขั้วราษฎร์เจ้าชายลอฟ เ肯เรนสกี้ มีนโยบายที่จะปฏิรูปด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่รุนแรง แต่นโยบายของเขามิได้ผล ขาดความร่วมมือจากทหาร พวากกรรมกรและชาวนาซึ่งก่อความวุ่นวาย และในเดือนกันยายน ค.ศ. 1917 นายพลคอร์นิลลอฟ (Kornilov) ผู้บัญชาการทหารบกได้ทำการประหารต่อต้านพวากบออลเซวิคด้วยการปราบโซเวียตในกรุงเซนต์ ปีเตอร์สเบอร์ก และคิดว่าจะได้รับความร่วมมือจากเคนเรนสกี้ เลนินและพวากบออลเซวิคทำการต่อต้าน สนับสนุนให้สมาชิกของพระบออลเซวิคหัวรุนแรง คอร์นิลลอฟ ดำเนินการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ เ肯เรนสกี้จึงส่งจับคอร์นิลลอฟได้เป็นผลสำเร็จ ผลกระทบกระทำครั้งนี้ทำให้รัฐบาลของเคนเรนสกี้อ่อนแอ และพวากบออลเซวิคกลับมีอำนาจมากขึ้น

การปฏิวัติในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1917 (ตรงกับวันที่ 25 ตุลาคม ตามปฏิทินเก่า และวันที่ 7 พฤศจิกายน ตามปฏิทินใหม่)

ในขณะที่รัฐบาลของเคนเรนสกี้อ่อนแอลง ความวุ่นวายและการจลาจลทวีขึ้นเรื่อย ๆ พวากกรรมกรนัดหยุดงานและเข้ายึดโรงงาน พวากชานาเข้ายึดที่ดิน เ肯เรนสกี้จึงรับปรับปรุงกิจการต่าง ๆ ให้ดีขึ้น จัดให้มีการประชุมเพื่อจัดตั้งสาธารณรัฐและมิสลาที่ปรึกษา และในขณะเดียวกันพวากบออลเซวิค มีความมั่นคงขึ้น สมาชิกของพระบออลเซวิคได้รับเลือกเป็นสมาชิกของโซเวียตในกรุงเซนต์ปีเตอร์สเบอร์ก ทรอทสกี้ได้เป็นประธานโซเวียต ต่อจากนั้นพวากบออลเซวิคก็เข้าไปมีอิทธิพลในโซเวียตของเมืองต่าง ๆ

คณะกรรมการบริหารของพระคบอลเชวิคได้จัดตั้งคณะกรรมการปฏิวัติฝ่ายทหาร (Military Revolutionary Committee) เพื่อเตรียมยึดอำนาจจากการปักครอง รัฐบาลของเครนสกีไม่ได้ขัดขืนแต่อย่างใด

วันที่ 23 ตุลาคม คณะกรรมการกลางของพระคบอลเชวิคได้เปิดประชุมลงมติให้ทำการยึดอำนาจ และได้นำทหารเข้ายึดจุดยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เช่นที่ทำการไปรชณ์และสถานีรถไฟ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน โดยที่รัฐบาลไม่ได้ต่อต้านแต่ประการใด ทหารเรือที่กรอนสตัด (Kronstadt) ร่วมมือกับพวกบอลเชวิคเข้ายึดพระราชวังฤดูหนาว เครนสกีหลบหนีออกนอกประเทศ พระคบอลเชวิคจึงเข้ายึดอำนาจได้สำเร็จ เลนินแต่งลงนโยบายของเขากล่าวกับสันติภาพและการเข้ายึดที่ดินอำนาจบริหารอยู่กับคณะกรรมการรัฐมนตรี โทรอฟสกี (Trotsky) “ได้เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ” ไรโคฟ (Rykov) เป็นรัฐมนตรีริมทางไทย ลูนา ชาสกี (Luna charsky) เป็นรัฐมนตรีศึกษาธิการ สตาลิน (Stalin) เป็นรัฐมนตรีว่าการกิจกรรมกลุ่มน้อย คณะกรรมการปฏิวัติได้ทำการสำเร็จโทษพระเจ้า zarini โคลัสที่ 2 ซึ่งกำลังถูกคุมขังที่เมืองเอคเตอรินเบอร์ก (Ekaterinburg) ในเวลาหนึ่ง

การปฏิวัติของพวกบอลเชวิคครั้งนี้ เป็นการกระทำของชนกลุ่มน้อยเข้ายึดอำนาจโดยไม่เสียเลือดเนื้อ เป็นการปฏิวัติของชนชั้นกรรมมาชีพ มีประชาชนบางกลุ่มไม่เห็นด้วย และไม่ให้การสนับสนุน จะเห็นได้ว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ พระคบอลเชวิคได้รับความสนับสนุนน้อยมาก เลนินจึงต้องเปลี่ยนแปลงการปักครองมาเป็นระบบอุบัติการ ในต้นเดือนมีนาคม ค.ศ. 1918 ทหารของบอลเชวิคเข้ายึดรัสเซีย และดำเนินการปักครองตามนโยบายของพระคบอลเชวิค เพียงพระคเดียว

งานขั้นแรกที่รัฐบาลชุดนี้ทำการเปิดเจรจาสงบศึก โทรอฟสกีได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนไปเจรจาสงบศึกกับฝ่ายมหาอำนาจจากกลาง และได้ลงนามในสนธิสัญญาสันติภาพเบรส - ลิ托ฟ (Brest - Litovsk) เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1918 ทำให้รัสเซียเสียดินแดนไปหลายแห่ง

บทสรุป

การปฏิวัติรัสเซียที่เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1917 นั้น มี 2 ครั้งด้วยกันคือ ในเดือนมีนาคม และเดือนพฤษจิกายน และในที่สุดพวกบอลเชวิคหรือคอมมิวนิสต์รัสเซียได้อำนัĝาปักครองประเทศมาจนทุกวันนี้

สาเหตุที่จะเกิดการปฏิวัติขึ้นนั้นสืบเนื่องมาตั้งแต่คริสตศตวรรษที่ 19 คือตั้งแต่สมัยพระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 1 เรื่อยมาจนถึง ค.ศ. 1905 ได้มีการปฏิวัติเกิดขึ้นครั้งหนึ่ง ประเทศรัสเซียเป็นประเทศที่ล้าหลังทางด้านการปักครอง สังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้รัสเซียยังแพ้สงครามโลกเมีย (ค.ศ. 1854 - 1856) แสดงให้เห็นว่ารัสเซียอ่อนแอทางด้านกำลังทหารอีกด้วย

พระเจ้าชาร์ที่ปีกครองประเทศต่อจากชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 1 คือพระเจ้าชาร์นิโคลัสที่ 1 ทรงปีกครองด้วยความเข้มงวด เศรษฐกิจตกต่ำ กษัตริย์ที่ปีกครองต่อมาก็คือพระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 พระองค์ทรงเลิกทำสแลบปฏิวัติการเกษตร การอุตสาหกรรม ปฏิรูปการปีกครอง แต่ก็ยังไม่เป็นที่พอใจของประชาชน ในที่สุดพระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 2 ก็ถูกพวกปัญญาชนหัวรุนแรงลอบปลงพระชนม์ ใน ค.ศ. 1881 ด้วยเหตุนี้เมื่อพระเจ้าชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 3 ปีกครองต่อมา พระองค์ทรงใช้อำนาจเด็ดขาด ควบคุมหนังสือพิมพ์และเสรีภาพของประชาชนในทุกด้าน

พระเจ้าชาร์นิโคลัสที่ 2 ปีกครองต่อจากชาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 3 พระองค์ทรงอ่อนแอกใน การปีกครองประเทศ อำนวยบริหารด้วยในเมืองของรัสบูติน ราชินีอเล็กซานดร่า และรัฐมนตรีบางคน ในราชสำนัก บ้านเมืองระส่ำระสาย พากหัวรุนแรงจึงพาภันต่อต้าน

ในระยะนี้เองลัทธิสังคมนิยมแพร่หลายในหมู่พากกรรมการและยุ่งให้กับการและชาวนา พากันนัดหยุดงาน เดินขบวนเรียกร้องประชาธิปไตย ผู้ที่มีบทบาทสำคัญคือนักบวชชื่ออาปาอน แห่งกรุงเซนต์ ปีเตอร์สเบอร์ก ได้นำผู้คนประมาณ 2 แสนคนเดินขบวนไปยังพระราชวังของพระเจ้าชาร์นิโคลัสที่ 2 เมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1905 เพื่อถวายฎีก้าให้พระเจ้าชาร์ช่วยแก่ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ดีขึ้น แต่ถูกทหารยิงบาดเจ็บหลายร้อยคน ประชาชนจึงเดินขบวนต่อไป พระเจ้าชาร์ทรงยอมพระราชทานรัฐธรรมนูญและให้เสรีภาพแก่ประชาชน จัดตั้งสภาดูมา (Duma) แต่ในทางปฏิบัติ แล้ว พระองค์ยังคงปีกครองเหมือนเดิม รัฐบาลจำกัดขอบเขตของสภาก ประชาชนจึงก่อการจลาจลเรื่อยมา จนถึง ค.ศ. 1914 รัสเซียเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 สภากเศรษฐกิจและสังคมยิ่งทรุดหนักลงอีก ทหารเปื่อหน่ายสังคมรุ่นร่วมมือกับทหารนัดหยุดงาน เดินขบวนและก่อการจลาจลประท้วงรัฐบาลเพื่อเรียกร้องเสรีภาพและขนมปัง ใน ค.ศ. 1917

เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1917 (23 กุมภาพันธ์ตามปฏิทินเก่าของรัสเซีย) การเดินขบวนที่ความรุนแรงขึ้น รัฐบาลไม่สามารถแก่ไขสถานการณ์ได้ จึงสั่งปิดประชุมสภาดูมา สมาชิกสภาก็จัดประชุมอย่างไม่เป็นทางการ เสนอให้พระเจ้าชาร์ปรับปรุงการปีกครอง เมื่อไม่ได้ผลจึงขอให้พระเจ้าชาร์สละราชสมบัติ จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวมีเจ้าชายลอฟ (Lvov) เป็นหัวหน้า แต่พวกหัวรุนแรงได้จัดตั้งโซเวียตในเมืองต่าง ๆ ขึ้นจนมีอิทธิพลแข่งขันอีกฝ่ายกับรัฐบาลชั่วคราวปลูกปืน ให้กับการและชาวนาเดินขบวนเรียกร้องเสรีภาพ

เดินหัวหน้าพร้อมกับโซเวียตได้แสดงนโยบายของเขาว โดยให้รวมรัฐบาลทั้ง 2 เป็นรัฐบาลเดียว มอบอำนาจให้โซเวียต แต่มีผู้ไม่เห็นด้วยบางคนเสนอให้ตั้งรัฐบาลผสม พากบลโซเวียตก่อการจลาจลต่อต้านรัฐบาลเดินนและพรรคพาก จึงถูกปราบปราม ต่อมามีเจ้าชายลอฟลาออกจากรัฐบาล เครื่องสักกีจึงดำรงตำแหน่งหัวหน้ารัฐบาลต่อมา จัดตั้งรัฐบาลผสม แต่เขามีประสบผลสำเร็จในการปีกครอง

ขาดความร่วมมือทางทหาร กรรมการและชาวนา ก่อการจลาจล เลนินและพวกบolshevik ก่อความโกรธ สงบ คอร์นิลอฟ ผู้บัญชาการทหารบกได้ทำการต่อต้าน แต่ในที่สุดเขาก็ถูกจับ และตั้งแต่นั้นมา เลนินและพระคบลเชวิกก็มีอำนาจมากขึ้น สนับสนุนให้พวกกรรมการและชาวนาดำเนินด้วยดุลยานุภาพน ต่อต้านรัฐบาล และจัดตั้งคณะกรรมการปฏิรัติฝ่ายทหารเพื่อเข้ายึดอำนาจการปกครองร่วมมือกับ ทหารเรือที่ครองสตั๊ด (Kronstadt) จนเป็นผลสำเร็จ เคร斯กี้หนีออกนอกประเทศ เลนินเข้ายึด อำนาจการปกครอง แต่พระคบลเชวิกขาดการสนับสนุนจากประชาชน เข้าจังยุบรัฐสภา เปเลี่ยน แปลงการปกครองตามระบบฉบับเดิมๆ การ มีพระคบลเชวิกหรือคอมมิวนิสต์รัสเซียเพียงพระคเดียว

รัฐบาลชุดนี้ได้ทำการประหารชีวิตพระเจ้า zarนิโคลัสที่ 2 เปิดการเจรจาสงบศึกกับประเทศ มหาอำนาจกลาง โดยการลงนามในสนธิสัญญาเบรส - ลิตอฟ เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1918

คำถามทบทวน

1. สมครามโลกรั้งที่ 1 เป็นเหตุให้มีการปฏิรัติเกิดขึ้นในรัสเซียจริงหรือไม่ จงวิจารณ์
2. จงกล่าวถึงบทบาทของเลนินในการปฏิรัติรัสเซียใน ค.ศ. 1917
3. การปฏิรัติรัสเซียมีผลกระทำต่อโลกปัจจุบันอย่างไร จงวิจารณ์
4. ถ้าท่านเป็นพระเจ้า zarนิโคลัสที่ 2 ท่านจะมีวิธีการใดที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้มีการปฏิบัติเกิดขึ้น

เลนิน (Lenin)